

om, at sagen skulle behandles som et vigtigt spørgsmål i medfør af pagtens artikel 18, stk. 2, således at der krævedes $\frac{2}{3}$'s flertal til dens vedtagelse. Somalia fremlagde et modforslag gående ud på, at simpelt flertal var tilstrækkeligt og forlangte endvidere prioritet for sit forslag.

Prioritetsspørgsmålet blev sat under afstemning, der faldt ud til Somalias fordel med stemmetallene 50-31-38. Imod stemte de fleste vestlige lande, herunder de nordiske. Bl. a. følgende afstod: Belgien, Grækenland, Frankrig, Italien og Storbritannien.

Ved den derpå følgende afstemning blev Somalias forslag om accept af simpel majoritet vedtaget med 49 stemmer for og 44 imod, medens 27 lande afstod. Imod stemte de nordiske og de fleste andre vestlige lande, idet Belgien og Italien dog afstod.

Ved afstemningen om selve resolutionen blev denne vedtaget med 47 stemmer for og 22 imod, medens 50 afstod. (Res. 2672 C (XXV)). De positive stemmer var de samme som i specialudvalget med tillæg af Congo (Brazzaville). De negative stemmer og de lande, som afstod, var endvidere som i udvalget med tillæg af en række afrikanske, asiatiske og latinamerikanske lande, som havde været fraværende i udvalget.

Danmark afgav en stemmeforklaring efter samme retningslinier som i udvalget.

Norge og Sverige udtalte sig i deres stemmeforklaringer efter tilsvarende retningslinier som Danmark, idet de navnlig fremhævede, at den vedtagne resolution på ingen måde kunne fortolkes som kastende tvivl over Israels ret til at eksistere som en uafhængig stat.

En kreds af forslagsstillere bestående af Afghanistan, Mali, Mauritien, Pakistan, Somalia og Jugoslavien fremlagde et resolutionsforslag, der opfordrer Israel til uopholdeligt at tage skridt til at sikre, at de flygtninge, som havde måttet forlade deres hjem efter begivenhederne i 1967, påny kunne vende tilbage til deres hjemstavn. Forslaget blev i sidste øjeblik modificeret af forslagsstillerne, således at en bestemmelse, der pålagde Israel ansvaret for flygtningenes situation, bortfaldt. Derefter vedtoges forslaget med 83 stemmer for og 7 imod (6 latinamerikanske samt Israel), medens 12 lande afstod (5 latinamerikanske, 6 afrikanske samt Portugal). Resolutionen blev

vedtaget i plenarforsamlingen den 8. december 1970 med 93 stemmer for og 5 imod (derunder Israel), medens 17 lande afstod. (Res. 2672 D (XXV)).

FN's fredsbevarende operationer.

(Dagsordenens punkt 36).

I. Beretning fra det særlige udvalg vedrørende fredsbevarende operationer (33-magts-udvalget).

Dagsordenpunktet vedrørende fredsbevarende operationer blev behandlet af det særlige politiske udvalg under 9 møder i dagene 5.-13. november 1970. Beretningen fra 33-magtsudvalget, som Danmark har været medlem af siden 1. januar 1970, havde, ligesom i det foregående år, karakter af en interimberetning, idet udvalget i løbet af 1970 ikke havde været i stand til at efterkomme pålægget i resolution 2576 (XXIV) om at afslutte udarbejdelsen af en udførlig beretning om militære FN-observatørkorps, der er oprettet eller godkendt af sikkerhedsrådet for observationsformål i medfør af sikkerhedsrådsresolutioner (modelstudie I), endside været i stand til at gøre fremskridt med hensyn til opstilling af andre modeller for fredsbevarende operationer.

Ifølge beretningen er den under udvalget nedsatte arbejdsgruppe — der består af fire af de permanente medlemmer af sikkerhedsrådet og 33-magtsudvalgets bureau: Mexico (formand), Canada og Tjekkoslovakiet (næstformænd) samt Den forenede arabiske Republik (rapportør) — fortsat kun nået til enighed om fem af de otte kapitler, som model I er blevet inddelt i. Omend arbejdsgruppen ifølge beretningen havde haft 14 møder med indgående drøftelser af de resterende tre kapitler, er den således ikke i det forløbne år kommet meget længere, end man var på 24. generalforsamling. Det bemærkes dog, at de tre udestående kapitler vedrører de mest kontroversielle spørgsmål om kompetencefordelingen mellem sikkerhedsrådet og generalsekretæren; om stationeringsaftaler mellem FN og, navnlig, værtslandene for observatørkorpserne samt om finansieringen. Hertil kommer, at disse spørgsmål såvel som andre aspekter i de fredsbevarende operationer er genstand for